خطر شبه علم

هدف از شایعه‌سازی درباره مضر بودن واکسن‌ها چیست؟

نگاهی به آمار و ارقام نشان می‌دهد امید به زندگی ایرانی‌ها در یك قرن اخیر رشد چشمگیری داشته است. در شرایطی که این عدد در سال ۱۳۴۷ به حدود ۴۹ سال می‌رسید. اما حالا با گذشت بیش از نیم‌قرن این عدد در مورد مردان ایرانی به بالای ۷۵ سال و در مورد زنان ایرانی به بالای ۷۹ سال سن رسیده است. این روندی است که در مورد بسیاری ازکشورهای جهان می‌بینیم و خوشبختانه در کشور ما نیز شیب پیشرفت قابل‌توجهی داشته است. بخشی از این پیشرفت و افزایش طول عمر ناشی از گسترش بهداشت و اجرای دقیق برنامه‌های واکسیناسیون در کشور است.

واکسن را باید از بزرگ‌ترین و شگفت‌انگیزترین ابداعات بشر در طول تاریخ دانست. آنقدر شگفت‌انگیز که خیلی‌ها نمی‌توانند اثربخشی عظیم آن بر ارتقای سلامت بشر را باور کنند. سال‌هاست شکاکان و گروه‌های زیادی در دنیا مدعی بی‌اثربودن واکسن‌ها هستند. بسیاری از همین شکاکان که امروز کارایی واکسن‌ها را زیر سوال می‌برند، خود در کودکی انواع واکسن‌ها را زده‌اند و حالا با طرح ادعاهای غیرعلمی، سلامت کودکان خود و دیگر اعضای خانواده و به‌طور کلی سلامت افرادی که توانایی جست‌وجو در منابع و امکان مطالعه به قدر کافی ندارند را به خطر می‌اندازند.

بسیاری از این افراد نسبت به ماهیت واکسن‌ها و بی‌خطر بودن آنها مشکوکند یا اصولا احتمال بروز دستکاری و تقلب در تولید واکسن را ممکن می‌دانند. گروهی دیگر نیز معمولا با خواندن مطالب منتشرشده از سوی جریان‌های ضدواکسن در فضای وب و شبکه‌های مجازی نسبت به اثربخشی واکسن‌ها دچار تردید شده‌اند. این افراد که معمولا به نظریه توطئه اعتقاد دارند و غالبا در حوزه پزشکی و ژنتیك تخصصی ندارند، با انتشار اطلاعات غلط، ساختگی و من‌درآوردی از طریق شبکه‌های اجتماعی و وبلاگ‌ها باعث می‌شوند روند واکسیناسیون در جهان به کندی پیش برود. به این ترتیب، در شرایطی که زمان عامل تعیین‌کننده مهمی در کنترل همه‌گیری است، باید وقت زیادی صرف متقاعدسازی غیرمتخصصان برای تزریق واکسن شود.

کافی است به تاریخ نگاه کنیم؛ به کمتر از یك قرن پیش که هر خانواده باید تعداد کودکان زیادی متولد می‌کرد تا با درنظر گرفتن احتمال بالا برای تلف شدن چند نفر از آنها بر اثر ابتلا به آبله، وبا، طاعون، کزاز و... شانسی برای ادامه نسل خود قائل باشد. به تجربه ریشه‌کن‌شدن بیماری‌هایی نظیر فلج اطفال، آبله و... نگاه کنیم. به ماجرای مایه‌کوبی آبله و رنجی که میرزا تقی‌خان امیرکبیر در مواجهه با جهالت عوام و بی‌اعتمادی‌شان به اثربخشی واکسن آبله کشید. به اعتقاد همه متخصصان جهان اگر امروز راهکاری برای عبور از عالمگیری کووید-۱۹ وجود داشته باشد، تزریق واکسن و ایجاد مصونیت در بیش از ۷۰ درصد جمعیت کشورهاست. هر چه این عدد به صددرصد نزدیك شود، شانس‌مان برای عبور از دوران همه‌گیری کرونا بیشتر خواهد بود. با به بازارآمدن واکسن‌های ایرانی امیدوار باشیم به‌عبور هرچه مطمئن‌تر از توفان کرونا. این تنها راه نجات ما از عالمگیری فعلی کووید-۱۹ در نبرد با شایعات شکاکان است.

تصاویری شبیه به اینها در روزهای اخیر میلیون‌ها بار در فضای مجازی دیده شده‌اند

این صفحه را بخوانید و اگر هنوز به واکسن‌ها شك داشتید، این آزمایش را انجام دهید

اگر تمام دلایل مورد اشاره در این صفحه در مورد علت چسبیدن قاشق و اشیای دیگر به بدن برخی افراد را خواندید و هنوز به تزریق واکسن مشکوکید یا اگر واکسن زده‌اید و احساس می‌کنید بدن‌تان تغییراتی داشته و فلزات را جذب می‌کند؛ کافی است امتحان ساده‌ای کنید. ببینید آیا از روی پارچه‌ای نازك هم قاشق و کلید و... به بدن شما می‌چسبد یا خیر؟! خاصیت آهنربایی از پارچه و هر ماده دیگر به آسانی عبور می‌کند. پس از نازك‌ترین پارچه یا کیسه پلاستیکی استفاده کنید و نتیجه آزمایش را با چشم خودتان ببینید. آزمایش با قطب‌نما هم شیوه خوبی است. قطب‌نمای مغناطیسی را به بدن‌تان نزدیك کنید و ببینید آیا اختلالی در کار قطب‌نما برای نشان دادن جهت شمال ایجاد می‌شود؟ برای مقایسه و دیدن اختلال در کار قطب‌نما کافی است یك قطب‌نمای مغناطیسی سالم را به آهنربای واقعی نزدیك کرده و مشاهده کنید عقربه‌های آهنربا چطور می‌چرخد و نمی‌تواند جهت‌های جغرافیایی را به‌درستی نشان دهد.

رمزگشایی از پشت پرده ایجاد خاصیت آهنربایی در بدن افرادی که ویدئوهای‌شان در اینترنت منتشر شده و مدعی چسبیدن قاشق و کلید فلزی به بدن‌شان هستند

این قصه‌ها را باور نکنید

کاظم کوکرم

دبیر گروه دانش

ماجرا برای بسیاری از ما از سه‌شنبه و چهارشنبه هفته پیش شروع شد؛ از ویدئوهایی که در شبکه‌های اجتماعی دیدیم و در آن برخی افراد می‌گفتند پس از تزریق واکسن کووید-۱۹ بدن‌شان خاصیت آهنربایی پیدا کرده است؛ پیش از آن ویدئوهای مشابهی به زبان‌های مختلف در دیگر کشورها نیز منتشر شده بود. این افراد مقابل دوربین با ابراز پشیمانی از تزریق واکسن کرونا می‌گویند پس از واکسیناسیون، اشیای فلزی مثل قاشق، کلید و... به بدن‌شان می‌چسبد. البته آنها صرفا ادعا نمی‌کنند و در مقابل دوربین، پنج شش قاشق فلزی را روی سینه خود قرار می‌دهند و ناباورانه نشان می‌دهند قاشق‌ها نیفتاده و جذب بدن‌شان می‌شود! کار تا جایی بالا گرفت که دبیر کمیته علمی ستاد مقابله با کرونا نیز ناگزیر از ابراز نظر و واکنش نسبت به این موضوع شد. اما واکنش این مقام مسؤول به قدری مشکوك، تردیدآمیز و همراه با اما و اگر بود که موضوعی طنزآمیز در فضای مجازی را ناگهان به موضوعی کاملا جدی و تشویش‌آمیز برای افکار عمومی تبدیل کرد. در پیام‌رسان‌ها و شبکه‌های اجتماعی فارسی‌زبان، کسانی که واکسن زده بودند، با شنیدن شایعات به اصل موضوع مشکوك شده، قضیه چسبیدن قاشق و اشیای فلزی را روی بدن خود امتحان کردند و وقتی بعضی‌ها دیدند اشیای فلزی واقعا به بدن‌شان می‌چسبد، ناگهان یك سوال عمومی برای‌شان مطرح شد: اگر چسبیدن قاشق به بدن به خاطر واکسن نیست، پس علتش چیست؟!

با گذشت یك سال و اندی از آغاز همه‌گیری کووید-۱۹ هنوز ماجرای نقطه آغاز سرایت این ویروس، مشکوك و محل بحث است. با وجود این‌که محققان در مطالعات علمی متعدد، احتمال عمدی‌بودن شیوع این بیماری از طریق دست‌ورزی ژنتیکی را بررسی کرده‌اند و نتایجی که تا لحظه تنظیم این گزارش در نشریات معتبر پژوهشی منتشر شده، احتمال عمدی بودن این همه‌گیری را مردود دانسته است، هنوز افراد مختلف در پی یافتن سرنخ‌های مشکوك در فرآیند شیوع این بیماری هستند. آنقدر که حتی جو بایدن، رئیس‌جمهوری ایالات متحده، ششم خرداد ۱۴۰۰ به سازمان‌های اطلاعاتی آن کشور دستور تحقیق درباره منشأ ویروس عامل بیماری کووید-۱۹ و ارائه گزارش ظرف ۹۰ روز آینده را داد. آمریکا در یك سال گذشته (هم در دوران ریاست جمهوری ترامپ و هم در شرایط فعلی که بایدن زمام امور را در دست دارد) همواره چین را در شیوع این بیماری مقصر دانسته و سازمان جهانی بهداشت را به کم‌کاری یا تعمد نسبت به سرپوش گذاشتن بر علت انتشار ویروس کرونا متهم کرده است؛ اتهامی که چین و سازمان بهداشت جهانی، همواره آن را به‌شدت رد کرده‌اند.

بیچاره بیل گیتس!

به نظر می‌رسد تردیدها درباره ویروس کرونا، علت انتشار و راهکارهای درمانی علمی مبتنی بر واکسیناسیون که برای آن پیشنهاد می‌شود، بی‌پایان است. از جمله معروف‌ترین این شایعات گریبانگیر بیل گیتس، بنیانگذار مایکروسافت شده است؛ یکی از ثروتمندترین مردان جهان که کمك‌های زیادی به روند تحقیقات پزشکی و واکسن‌سازی کرده است. از نخستین روزهای آغاز همه‌گیری کرونا، جریان‌های افراطی ضدواکسیناسیون شایع کردند که «بیل گیتس قصد دارد در روند کنترل و مقابله با کرونا، ریزتراشه‌هایی (میکروچیپ‌هایی) را از طریق واکسن‌ها در بدن مردم جاسازی کند و به این ترتیب کنترل مردم جهان را به دست بگیرد.» نسخه‌های دیگر این شایعه در کشورهای مختلف به‌صورت توطئه جاگذاری تراشه از طریق واکسیناسیون از جانب کشورهایی نظیر چین، آمریکا، روسیه و دیگر کشورها و سازمان‌ها نیز بارها بازتولید شده است. اتهاماتی که آقای گیتس و دیگر مظنونان صراحتا آن را رد کرده‌اند. البته شایعه‌ها درباره بیل گیتس و تلاش برای واکسن‌سازی محدود به همین یك مورد نیست. واقعیت تلخ این است که جریان‌ها و گروه‌های ضدواکسیناسیون در جهان بیکار ننشسته‌اند و این بار چالش ایجاد خاصیت آهنربایی در بدن، در نتیجه واکسیناسیون را مطرح کرده‌اند. آنها در این ویدئوها تأکید دارند خاصیت مغناطیسی ایجاد شده در افرادی که واکسن زده‌اند، به دلیل ریزتراشه‌های کار گذاشته شده در بدن‌شان، از طریق واکسن‌هاست! آنها تأکید دارند سازندگان واکسن‌ها اهداف شومی از تولید این واکسن‌ها را دنبال می‌کنند که یکی از نمودهای خطرناك بودن تزریق واکسن، ایجاد همین خاصیت آهنربایی است! اما از کجا بفهمیم این ادعاها تا چه حد درست است؟

رمزگشایی از مایع محلول واکسن کرونا

واکسن‌ها در تعریف کلاسیك عمدتا از ویروس‌های کشته‌شده یا ضعیف‌شده ساخته می‌شوند. با این حال در فناوری‌های نوین واکسن‌سازی از شیوه‌های جدیدتر و کارآمدتری نظیر واکسن‌های ساخته‌شده بر پایه پروتئین‌های نوترکیب یا واکسن‌های ساخته‌شده بر مبنای ام‌آر‌ان‌ای نیز استفاده می‌شود. تزریق واکسن به بدن کمك می‌کند تا با ساختن پادتن (آنتی‌بادی) در برابر مواجهه با ویروس اصلی آماده شود. به این ترتیب بدن هنگام آلوده شدن با عامل بیماری‌زا، راه و روش شکست دادن آن را از قبل آموخته است.

حال سوال این است که چطور به کیفیت واکسن‌ها اعتماد کنیم؟ همه فعالیت‌ها در حوزه تولید انواع دارو و واکسن در کشورهای مختلف و از جمله در ایران، از نظر ایمنی و اثربخشی تحت نظارت سختگیرانه یك سازمان متولی است که برای مثال در کشور ما این نظارت را سازمان غذا و دارو انجام می‌دهد. در سطح بین‌المللی نیز معمولا داروها و واکسن‌هایی که با تایید سازمان بهداشت جهانی، نظارت و تایید سازمان غذا و داروی ایالات متحده (FDA) و آژانس دارویی اتحادیه اروپا تولید می‌شود، از نظر کارایی و ایمنی، به‌عنوان محصول تاییدشده شناخته می‌شود.

اما از کجا می‌شود فهمید واکسن‌های مجوزگرفته از این سازمان‌ها، حاوی چه موادی است؟ معمولا در وبسایت این سازمان‌ها، اطلاعات ترکیبات واکسن‌ها، مواردی که ممکن است ایجاد واکنش آلرژی کند و هر نوع اطلاعات لازم در مورد آنها در دسترس عموم قرار داده شده است. بجز اینها، یك سری موسسه‌ها و نهادهای علمی خصوصی نیز در دنیا هستند که به‌طور مستقل کیفیت و کارایی واکسن‌ها و بسیاری از داروهای حساس برای سلامت عمومی را بررسی می‌کنند و نتایجش را در اختیار سازمان‌ها و دیگر علاقه‌مندان قرار می‌دهند. شیوه کار این موسسات این‌گونه است که محتویات واکسن‌ها را در آزمایشگاه‌ها به عناصر سازنده آن تفکیك می‌کنند و جزء به جزء واکسن‌ها را با ارائه درصد مواد موجود در ترکیب آنها، مورد بررسی و تجزیه و تحلیل قرار می‌دهند. با جست‌وجو در اینترنت به موارد متعددی از گزارش نهادهای مستقل و خصوصی از بررسی انواع واکسن‌های ساخته‌شده برای کووید-۱۹ برمی‌خورید. بررسی این گزارش‌ها نشان می‌دهد آب مقطر، عمده‌ترین ماده‌ای است که از طریق واکسن کووید-۱۹ وارد بدن می‌شود. پس از آن نمك ساده برای کاهش درد تزریق و نوعی قند از دیگر مواد تشکیل‌دهنده واکسن‌ها هستند. ماده موثره واکسن که عمدتا شامل لیپید و پروتئین است، درصد بسیار مختصری از ترکیبات محلول واکسن را تشکیل داده است؛ بدون هیچ نوع آهن یا فلز خاصی که بتواند اثر آهنربایی ایجاد کند! حتی با فرض جدی گرفتن تئوری‌های توطئه، عملا این حجم از ماده تشکیل‌دهنده واکسن، مقدار لازم برای ایجاد هیچ نوع اثر مغناطیسی در بدن را نمی‌تواند با خود حمل کند. در واقع حتی قوی‌ترین ماده آهنربایی نیز در این مقدار ناچیز نمی‌تواند چند قاشق یا شیء فلزی را جذب بدن کند.

تراشه‌ها و ربات‌های درمانگر

استفاده از قرص‌های هوشمند بسیار کوچك یا ربات‌ها و تراشه‌های بسیار ریز، در ابعاد کوچك‌تر از یك میلی‌متر که به پزشکان کمك کند با حرکت در دستگاه گوارش و عروق بدن به شناسایی و رفع مشکلات درمانی کمك کنند، از مهم‌ترین حوزه‌های پیشرو و آینده‌نگر در مطالعات پزشکی امروز است. اما اینها هنوز به مرحله کاربردی و آزمایش انسانی نرسیده و اگر روزی به این مراحل برسد هم باید کارایی، اثربخشی و ایمنی آنها با عبور از صدها آزمایش مختلف به تایید سازمان‌های دولتی و خصوصی مستقل برسد. همان‌طور که می‌بینید سازوکار تولید داروها و واکسن‌ها به گونه‌ای است که هر گونه تخلفی در این حوزه‌های حساس با فرض محتمل انگاشتن دستکاری‌های سیستماتیك در تولید این محصولات، از سوی موسسات و دولت‌های خاص به قصد به خطر انداختن سلامت عمومی، خیلی زود از سوی نهادهای علمی، موسسات مستقل و رسانه‌هایی که فرآیندهای تولید این محصولات را زیر نظر دارند و با منابع خبری موثق و متعدد در ارتباطند، برملا می‌شود.

راز جذابیت، لزوما مغناطیس نیست!

با ایجاد موج خبری مربوط به ایجاد خاصیت آهنربایی در بدن افراد واکسن زده، چهره‌های مشهور در شبکه اجتماعی اینستاگرام، عمدتا واکنش‌های طنزآمیزی نسبت به موضوع داشتند. در میان آنها، پزشکان مشهور در اینستاگرام نظیر دکتر کیوان میرهادی (معروف به دکتر کی) نیز واکنش نشان دادند. دکتر میرهادی با بیان این‌که خودش واکسن زده است، سعی کرد جلوی دوربین یك کلید فلزی را به بازویش بچسباند، اما این اتفاق نیفتاد. با این حال وقتی روی بازویش را با بزاق دهان مرطوب کرد، این بار در ویدئو مشاهده شد که کلید فلزی به بازوی دکتر میرهادی می‌چسبد! او با این شوخی سعی کرد عملا نشان دهد، این فرضیه از اساس دروغ است و عوامل دیگری را برای علت چسبیدن اشیا به بدن انسان باید جست‌وجو کرد.

دکتر حمید سوری، استاد اپیدمیولوژی دانشگاه علوم پزشکی شهید بهشتی و رئیس کمیته اپیدمیولوژی ستاد ملی مقابله با کرونا در یادداشتی تصریح کرده است: «برخی افراد بدن‌شان می‌تواند تا حدودی فلزات و به‌خصوص آهن را به خود جذب کند که ربطی به واکسن ندارد. بنده خودم آهن‌ربای کوچکی را به عضله دلتویید هر دو بازو نزدیك کردم که بدون این‌که واکسنی تزریق کرده باشم از دو بازو، آهن‌ربا به پوست چسبید. گاه چسبیدن فلزات ناشی از رطوبت بدن یا شیب بدن است و آهنربایی در بدن وجود ندارد. در تهیه آهن‌ربا باید ویژگی‌های آن را شناخت.» ایرج حریرچی، معاون کل وزارت بهداشت نیز اظهار کرده است: «در چند سال اخیر در کشور خودمان یا کشورهای دیگر، افرادی ادعا کرده‌اند فلز به آنها می‌چسبد که ربطی به واکسن ندارد. بخشی از این حالت به خاطر چربی، رطوبت و جنس پوست است. اما در کل این موضوع هیچ ارتباطی به واکسن‌های ایرانی و خارجی ندارد.»

قصه چربی خاص پوست

در بررسی دقیق‌تر علت ماجرا، محققان می‌گویند علت اصلی ماجرای چسبندگی بدن افراد، به میزان چربی موجود در پوست این افراد برمی‌گردد. درست مثل زمانی که دو سه روزی در هوای گرم عرق کرده‌اید و امکان استحمام نداشته‌اید و احساس می‌کنید بدن‌تان چسبناك شده است، در مورد افرادی که اشیای مختلف، از قاشق گرفته تا چوب و پلاستیك آسان به بدن‌شان می‌چسبد، علت اصلی ماجرا را در چربی پوست و تعریق آنها باید جست‌وجو کرد. در غدد بسیار ریز چربی‌سازی که ماده‌ای روغنی‌شکل به نام سبوم (sebum) را در پوست ترشح می‌کند. کار این ماده کمك به ضدآب‌شدن پوست و مو در بدن پستانداران مختلف است. سبوم در بدن برخی افراد به مقدار بیشتری نسبت به سایرین ترشح می‌شود و در نتیجه وقتی این ماده روی پوست‌شان باشد، اشیای مختلف به پوست آنها می‌چسبد. اما این خاصیت جادویی پس از استحمام و پاك شدن پوست از سبوم از بین می‌رود و دیگر چیزی به پوست بدون سبوم، به‌راحتی نمی‌چسبد. راه دیگر این است که به بدن این افراد پودر بچه بزنید تا سبوم پوست را محو کند و آن وقت خواهید دید دیگر چیزی به پوست اینها نمی‌چسبد.

برای این‌که مطمئن شوید راز ماجرای چسبندگی اشیا به بدن این افراد در پوست آنها نهفته است، کافی است دقت کنید که اکثر قریب به اتفاق این افراد در عکس‌ها و ویدئوهای‌شان، اشیای مختلف را در حالی که لباس خود را درآورده‌اند به پوست عریان نواحی مختلف سینه و کمر و کتف و دست می‌چسبانند. این در حالی است که اگر واقعا بدن این افراد خاصیت مغناطیسی خاصی پیدا کرده باشد، از روی لباس نازك یا حتی یك کیسه پلاستیکی نازك نیز باید اشیا به بدن‌شان بچسبد. ولی این کار را آگاهانه نمی‌کنند!

تا به حال چند مورد رسمی از آهنربایی‌شدن بدن گزارش شده است؟

تا به امروز بیش از دو میلیارد و ۱۲۰ میلیون نفر در سراسر جهان، دوز اول یکی از انواع واکسن‌های تولیدشده برای کووید-۱۹ را دریافت کرده‌اند، ۴۵۸ میلیون نفر هر دو دوز واکسن را تزریق کرده‌اند و به این ترتیب در مجموع نزدیك ۶ درصد از مردم جهان در برابر عالمگیری کووید-۱۹ تحت نظارت‌های سختگیرانه سازمان‌های بین‌المللی واکسینه شده‌اند. با وجود گزارش‌های گوناگون از احتمال تشکیل لخته خون و مرگ در اثر تزریق برخی از انواع واکسن کرونا، آن هم به میزان بسیار محدود یك نفر در هر یك میلیون نفر (ادعایی که ارتباطش با تزریق واکسن هنوز در حال بررسی است)، هنوز هیچ گزارشی رسمی و تائیدشده‌ای از سوی هیچ نهاد تحقیقاتی و معتبر دولتی یا خصوصی مستقل، مبنی بر بروز حالت آهنربایی در بدن افراد، درنتیجه تزریق واکسن گزارش نشده است.

در کشور ما نیز با وجود آن‌که دکتر عاطفه عابدینی، دبیر کمیته علمی کشوری کرونا در نخستین اظهارنظر رسانه‌ای، این پدیده را کم‌خطر عنوان کرد، مختص ایران ندانست و گفت کمیته‌ای مشغول بررسی این موضوع است. اما در ادامه دکتر علیرضا زالی، رئیس ستاد مقابله با کرونا در تهران و دکتر ایرج حریرچی، معاون کل وزیر بهداشت صراحتا اعلام کردند این ادعاها مبنای علمی ندارد. همچنین دکتر حمید سوری، استاد اپیدمیولوژی دانشگاه علوم پزشکی شهید بهشتی و رئیس کمیته اپیدمیولوژی ستاد ملی مقابله با کرونا نیز مؤکدا اعلام کرد «هیچ یك از واکسن‌های موجود کرونا در ترکیب خود آهن ندارد.» دکتر مسعود مردانی، متخصص بیماری‌های عفونی و عضو ستاد ملی مقابله با کرونا نیز از مردم دعوت کرده به شایعات توجه نکنند و ادعاهایی که در این زمینه در فضای مجازی مبنی بر ایجاد خاصیت آهنربایی در بدن منتشر می‌شود، سراسر کذب است.

گزارش‌های تحقیقی مستقل رسانه‌های معتبر در اقصی‌نقاط جهان نیز هیچ‌کدام تا به امروز درستی این ادعا را تایید نکرده است. مثلا در ایران خبرگزاری فارس در یك گزارش تحقیقی ادعای جذب قاشق به بدن افراد را در جریان آزمایشی ساده روی پنج نفر از خبرنگاران که واکسن تزریق نکرده بودند، آزمایش کرد و مشاهده شد قاشق فلزی روی عضله دلتویید بازوی سه نفر از آنها چسبید! بنابراین تزریق واکسن نمی‌تواند با چسبیدن قاشق و اشیای فلزی به بدن ارتباطی داشته باشد؛ پس ماجرای این جاذبه آهنربایی چیست؟

راز مرد مغناطیسی برنامه عصر جدید

ششم فروردین ۹۸ در برنامه پربیننده عصر جدید شبکه ۳ سیما، مردی به‌نام ابوالفضل صابری‌مختاری به صحنه برنامه آمد و مدعی شد نه‌تنها فلزات که هر چیزی به بدنش می‌چسبد! در آن برنامه بینندگان تلویزیونی دیدند در جریان پدیده‌ای که در میان مردم اصطلاحا «مغناطیس انسانی» خوانده می‌شود، اجسام مختلفی جذب پوست بدن این شرکت‌کننده در مسابقه می‌شود. با وجود این‌که معمولا در مورد این افراد جذب مواد فلزی به بدن مشاهده می‌شود اما در «عصر جدید» دیدیم اجسام گوناگون از آلومینیوم، چوب و پلاستیك گرفته تا سرامیك، شیشه و برنج جذب بدن ابوالفضل صابری‌مختاری می‌شود! از همین‌جا معلوم می‌شود علت چسبیدن اشیا به پوست این افراد، ارتباطی با میدان مغناطیسی ندارد و ریشه اصلی ماجرا را باید در پوست این افراد جست‌وجو کرد.

ابوالفضل صابری‌مختاری تنها کسی در دنیا نیست که بدنش چنین ویژگی‌هایی دارد و افراد دیگری هم شبیه او هستند. با این حال راز جاذبه ادعایی در بسیاری از ویدئوهایی از این دست که در اینترنت منتشر می‌شود، زمانی برملا می‌شود که می‌بینیم بیشتر این افراد وقتی چیزی را به بدن‌شان می‌چسبانند، اندکی به عقب خم می‌شوند تا به لطف اصطکاك، شیء مورد نظر سقوط نکند. اگر جاذبه مغناطیسی خاصی واقعا وجود دارد چه نیازی است به این کار؟ البته که هدف برنامه عصر جدید سرگرمی و ابوالفضل صابری مرد شریفی است اما باید دید راز این پدیده در چیست.

امروزه بیشتر محققان راز چسبندگی اشیایی که لزوما فلزی هم نیستند و جذب میدان مغناطیسی نمی‌شوند اما به بدن برخی افراد می‌چسبند را به خاصیت چسبندگی پوست آنها - در نتیجه بسیار صاف‌بودن پوست- مرتبط می‌دانند. مثلا یك قطعه شیشه صاف روی قسمت صاف و بدون موی سینه یا بازو راحت می‌چسبد و اصطکاك ایجاد می‌کند. این اتفاق در همان برنامه عصر جدید نیز افتاده بود و روی صورت ابوالفضل صابری‌مختاری هیچ چیزی نمی‌چسبید، مگر به پیشانی صاف و بی‌موی او!